

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szenes Györgyné ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a dr. Szűcs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szűcs Orsolya Georgina ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a permegszüntetéssel érintett **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a III.rendű alperes **neve** III. rendű, a permegszüntetéssel érintett dr. Somogyi Áron jogtanácsos által képviselt **IV. rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, a dr. Ördög Judit jogtanácsos által képviselt **V. rendű alperes neve** (V.rendű alperes címe) V. rendű, Czárthné Gayer Anna ügyvezető által képviselt **VI.rendű alperes neve** (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, dr. Oszvald Péter ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **VII.rendű alperes neve** (VII. rendű alperes címe) VII. rendű, **VIII. rendű alperes neve** (VIII.rendű alperes címe) VIII. rendű, Karácson Hajnalka törvényes képviselő (törvényes képviselő címe) által képviselt **kk. IX. rendű alperes neve** (IX.rendű alperes címe) IX. rendű és **kk. X.rendű alperes neve** (ugyanottani lakos) X. rendű, dr. Konrád Eleonóra jogi csoportvezető által képviselt **XI.rendű alperes neve** (XI.rendű alperes címe) XI. rendű, **XII.rendű alperes neve** (XII. rendű alperes címe) XII. rendű és a személyesen eljáró **XIII.rendű alperes neve** (XIII. rendű alperes címe) XIII. rendű alperesek ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt a Baranya Megyei Bíróságon indított perében a 2011. május 5. napján kelt 10.P.20.346/2010/53. számú ítélet ellen a felperes részéről 54. sorszám alatt benyújtott és 66. sorszám alatt pontosított, míg az I. rendű alperes részéről 56. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként javítja ki, hogy a felperes a k.-i 2413/73 helyrajzi szám alatt felvett 784 négyzetméter térmértékű kivett üzemi terület megnevezésű ingatlan I. rendű alperes nevén álló 1612/2050 illetőségéből 806/2050 illetőséget szerzeményi vagyonközösség címén megszerzett, így az I. rendű alperes illetősége 806/2050-re módosul. Ugyanezen a jogcímen megszerezte a felperes a k.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett ingatlannak az I. rendű alperest megillető 2/3 tulajdoni illetőségéből 1/3 illetőséget, így az I. rendű alperes tulajdoni hányada 1/3-ra csökken.

Az így kijavított ítéletet - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy a felperes élettársi közös szerzés címén megszerezte a k.-i 2413/73 helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megnevezésű ingatlan 645/2050 tulajdoni illetőségét, és ezzel az I. rendű alperes tulajdoni illetősége 967/2050-re

csökken, továbbá megszerezte - ugyancsak élettársi közös szerzés címén - a k.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett lakóház és udvar megjelölésű ingatlan 8/30 tulajdoni illetőségét, és ezáltal az I. rendű alperes tulajdoni illetősége 12/30-ra csökken.

A k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett lakás megjelölésű K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan tekintetében a felperes tulajdonjog megállapítása iránti keresetét elutasítja.

Az ingatlanokon fennálló közös tulajdont az alábbiak szerint szünteti meg:

A k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan tekintetében a felperest megillető 40/100 tulajdoni illetőséget 4.320.000 (négymillió-háromszázhuszezer) forint, a k.-i 2413/73 helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megnevezésű ingatlanból a felperest megillető 645/2050 tulajdoni illetőséget 1.160.000 (egymillió-százhatvanezer) forint, míg a k.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett lakóház és udvar megjelölésű ingatlanból a felperest megillető 8/30 tulajdoni illetőséget 1.280.000 (egymillió-kettőszáznyolcvanezer) forint megváltási árért az I. rendű alperes tulajdonába adja.

Az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 11.176.515 (tizenegymillió-egyszázhetvenhatezer-ötszáztizenöt) forintba leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 4.320.000 (négymillió-háromszázhuszezer) forint megfizetésével egyidejűleg adja ki az I. rendű alperesnek a k.-i 3775/A/7. helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan tekintetében a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez szükséges engedélyt.

Az ingatlanügyi hatóság megkeresését azzal a megváltoztatott tartalommal rendeli el, hogy a jogváltozás csak a bejegyzési engedély csatolásától függően vezethető át.

Mellőzi a felperesnek elsőfokú perköltségben való marasztalását, és megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A felperes és az I. rendű alperes által az államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét a felperes tekintetében 450.000 (négy százötvenezer) forintba leszállítja, míg az I. rendű alperes esetében 450.000 (négy százötvenezer) forintba felemeli.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 132.000 (százharminckettőezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Kötelezi a felperest és az I. rendű alperest, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - a felperes 285.650 (kettőszáznyolcvanöt ezer-

hatszázötven) forint, az I. rendű alperes 603.300 (hatszázháromezer-háromszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével megállapította, hogy a felperes élettársi közös szerzés címén megszerezte a k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan további 5/100 tulajdoni illetőségét, a k.-i 2413/57 (helyesen 2413/73) helyrajzi szám alatt felvett kivett üzemi terület megnevezésű ingatlan I. rendű alperest megillető tulajdoni illetőségéből 806/2050 hányadot, továbbá a k.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett lakóház, udvar megjelölésű ingatlan I. rendű alperes nevében álló 1/3 illetőségét (valójában az egészhez viszonyított 1/3 tulajdoni hányadát, az I. rendű alperes 2/3 tulajdoni hányada terhére). A felperes és az I. rendű alperes élettársi közös vagyonát megosztotta, az ingatlanokon fennálló közös tulajdont megszüntette. A felperest az egyes ingatlanok tekintetében megillető tulajdoni hányadot - megváltási ár fejében - a I. rendű alperes tulajdonába, míg az ingóságokat az azt birtokában tartó fél tulajdonába adta, és az I. rendű alperest kötelezte 13.353.210 forint értékkiegyenlítés megfizetésére. Rendelkezett az elsőfokú perköltség viseléséről, és megkereste a Körzeti Földhivatalt, hogy a megváltási ár kifizetésének igazolása után a k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett ingatlan tekintetében a tulajdonos személyében történt változás átjegyzéséről rendelkezzen.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 1995-ben történt megismerkedésüket követően 1997. februárjában alakult ki élettársi viszony. A felperes ettől az időponttól kezdődően B.-en dolgozott, és az I. rendű alperes által bérelt ingatlanban élt. Az I. rendű alperes, mint országgyűlési képviselő és K. város polgármestere gyakran tartózkodott K.-n is, azonban a hétvégéket mindig együtt töltötték, kiadásait közösen finanszírozták. Az elsőfokú bíróság a szerzésben való közreműködés arányát az I. rendű alperes ellenkérelmében megjelölt, reá nézve kedvezőbb 90-10%-os aránnyal szemben egyenlő mértékben állapította meg. Úgy foglalt állást, hogy az életközösség időszakára havi bontásban nem szükséges az élettársak jövedelmi viszonyainak vizsgálata, mert jövedelmük között életkorukból, élethelyzetükből és a közös gyermekek vállalásából adódóan rendkívül nagy volt az eltérés. A felperes nagyon fiatalon, még felsőfokú tanulmányai végzése alatt került az I. rendű alperessel élettársi kapcsolatba, utána pedig egészségi állapota (veszélyeztetett terhessége) akadályozta a munkavégzésben. 2001-től kezdődően lényegében az élettársi kapcsolat megszakadásig a felperes a gyermekek gondozását, nevelését biztosítva csak csekély, a gyermekek után járó jövedelemre tehetett szert. Az I. rendű alperes azonban maga is elfogadta, hogy a felperes a gyermekek gondozására tekintettel kereső tevékenységet nem folytat, ellátja viszont a polgármesteri tisztség miatt

szükséges reprezentációs feladatokat (vendégek kísérése, rendezvényeken való megjelenés).

A k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. szám alatti ingatlan a 2008. augusztus 8. napján kelt adásvételi szerződéssel került 4/10 arányban a felperes, 5/10 arányban az I. rendű alperes, míg 1/10 arányban az I. rendű alperes házasságából született P. T. tulajdonába. Az élettársak a szerződés megkötése előtt abban állapodtak meg, hogy a felperes értékesíti a tulajdonát képező P., J. A. utca 47. szám alatti ingatlant, és annak vételárából visszafizetik a K., A. utca 40. szám alatti lakás megvásárlásához felvett 3.800.000 forint összegű hitelt, a felperes pedig erre tekintettel megszerzi az ingatlan 4/10 tulajdoni illetőségét. A szerződéskötést követően azonban a lakás értékesítése nem történt meg, a hitelt az élettársi kapcsolat alatt a felperes és az I. rendű alperes közösen fizették vissza. Az életközösség fennállása alatt az élettársak P. T. tulajdoni illetőségét megváltották, melynek eredményeképpen az ingatlan jelenleg 4/10 részben a felperes, 6/10 részben az I. rendű alperes tulajdonát képezi. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy miután P. T. tulajdoni illetőségének megváltása a közös vagyonból történt, a felperes tulajdoni illetősége 5%-kal emelkedik, míg az I. rendű alperes illetősége ugyanilyen mértékben csökken. A szerzésben való közreműködés arányát figyelembe véve azt állapította meg, hogy a felperes élettársi közös szerzés címén megszerezte a k.-i 2413/57 (helyesen 2413/73) helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megnevezésű ingatlan, és a k.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett lakóház, udvar megjelölésű ingatlan I. rendű alperes nevében álló tulajdoni illetőségének a felét. Nem találta ugyanakkor alaposnak a felperes tulajdonjog megállapítására irányuló keresetét a korábban k.-i 2413/20, jelenleg k.-i 2413/60 helyrajzi szám alatt felvett ingatlan tekintetében. Az ingatlanra az I. rendű alperes röviddel az élettársi kapcsolat kezdete után, 1997. március 12. napján kötött adásvételi előszerződést, és a vételárat ezzel egyidejűleg kifizette. A felperes maga sem vitatta, hogy az élettársi kapcsolat kezdetén megtakarítással nem rendelkezett, ezért az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az I. rendű alperes a vételárat az életközösség kezdetét megelőzően meglévő készpénzvagyonából teljesítette, így az ingatlan különvagyont képezi.

Az ingatlanokon fennálló közös tulajdont az elsőfokú bíróság megszüntette, és a felperes tulajdoni illetőségét a K., A. utca 40. szám alatti ingatlan tekintetében 4.860.000 forint, a k.-i 2413/73 helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megjelölésű ingatlan esetében 1.450.000 forint, míg a k.-i 48 helyrajzi szám alatti ingatlan tekintetében 1.600.000 forint megváltási árért az I. rendű alperes tulajdonába adta.

Az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonaként nyilvántartott B., R. S. út 6. IV/3. szám alatti ingatlannál figyelembe vette, hogy annak vételárát az élettársak kizárólag pénzügyi kölcsön felhasználásával egyenlítették ki, így a felperes kereseti kérelmének megfelelően az életközösség fennállása alatt közösen visszafizetett hitel fele részének, 5.133.250 forintnak a megtérítésére kötelezte az I. rendű alperest.

Az ingóságok kapcsán nem találta bizonyítottnak a felperesnek azt az állítását, hogy a 198. tételszám alatti Honda City típusú személygépkocsit a tulajdonát képező P., J. A. utca 47. szám alatti ingatlan értékesítése során befolyt vételárból vásárolta, így az a különvagyonát képezi. Az ingatlan 6.200.000 forint összegű vételára ugyanis az OTP Bank Nyrt.-nél vezetett értékpapír- és bankszámláján a gépjármű megvásárlását követően is teljes egészében rendelkezésére állt, egyéb különvagyon meglétére pedig a felperes a perben nem hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az életközösség megszakadásakor a felperes birtokában 4.215.500 forint, míg az I. rendű alperes birtokában 4.835.330 forint értékű ingóság maradt, amelyeket a bíróság tulajdonukba adott, és az I. rendű alperest kötelezte 309.915 forint értékkiegyenlítés megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mind a felperes, mind pedig az I. rendű alperes fellebbezéssel élt.

A felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a részére járó értékkiegyenlítés összegének 15.763.125 forintra való felemelését kérte. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az I. rendű alperest a 124./ tételszám alatti női kerékpár, a 125./ tételszám alatti gyermekkerékpár, a 132./ tételszám alatti biopton lámpa és a 112./ tételszám alatti kékmintás perzsaszőnyeg kiadására, összesen 202.500 forint értékben, miután a I. rendű alperes vállalta ezeknek az ingóságoknak a kiadását. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a 198./ tételszám alatti Honda City típusú személygépkocsi a közös vagyon részét képezi. A gépjárművet az OTP Bank Nyrt.-nél vezetett lakossági folyószámlájáról 2007. július 24. napján felvett 1.400.000 forint felhasználásával vásárolta meg, így az fele részben különvagyonát képezi. Kérte annak megállapítását is, hogy az 1997. márciusában megvásárolt k.-i 2413/60 helyrajzi számú ipari ingatlan I. rendű alperest megillető tulajdoni illetőségének felét élettársi közös szerzés címén megszerezte. Kérte az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését, és az őt megillető tulajdoni hányadnak az I. rendű alperes tulajdonába adását 1.600.000 forint megváltási árért. Álláspontja szerint a pernyertesség-pervesztesség aránya között lényeges eltérés nincsen, ezért a feljegyzett eljárási illetéket kérte egyenlő arányban megosztani, azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és az őt terhelő értékkiegyenlítés összegének 974.425 forintra történő leszállítását kérte. Fellebbezésében is állította, hogy a felperessel csak 2000. év július hónapjától élt élettársi kapcsolatban. Ezt megelőzően a felperes életvitelszerűen B.-en tartózkodott, részben munkavégzés, részben felsőfokú tanulmányai folytatása céljából, míg ő K. város polgármestereként a hétköznapiakat és a hétvégeket is nagyrészt K.-n töltötte. A város polgármestereként nyilvánvalóan nem engedhette meg, hogy a munkanapokon ne jelenjen meg hivatalában, a hétvégéken pedig politikai megbízásából adódóan további rendezvényeken kellett részt vennie. Vitatta

a szerzésben való közreműködés elsőfokú bíróság által megállapított arányát is, és azt az élettársi kapcsolat időszakában szerzett jövedelmeik figyelembevételével reá nézve kedvezőbb 97-3%-ban kérte meghatározni. Álláspontja szerint a felperes tudomással bírt arról, hogy egy pályája, karrierje csúcsán lévő politikussal él együtt, így erre, valamint a korkülönbségre is figyelemmel számolnia kellett azzal, hogy a vagyonszerzéshez csak kisebb mértékben tud hozzájárulni. A felperes kétségkívül tanulmányokat folytatott, ezek azonban nem akadályozták a munkavégzésben, hiszen B.-en és később P.-ett is munkát végzett. A gyermeknevelés nem kizárólag a felperes feladata volt, a háztartásban helyette más személyek folyamatosan munkát végeztek, gyakori volt a családi segítség, és maga is kivette a részét a házimunkából. Az ingóságok megosztása kapcsán értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezését, és annak összegét nem vitatta.

A II-XIII. rendű alperesek a másodfokú eljárásban nyilatkozatot nem tettek.

A felperes fellebbezése alaptalan, az I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

A felperes és az I. rendű alperes együttélésének időszakában hatályos, az elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott Ptk.685/A.§-a szerint két házasságkötés nélkül, közös háztartásban, érzelmi és gazdasági közösségben élő személy - ha jogszabály másként nem rendelkezik - élettársnak minősül. Az ítélkezési gyakorlat szerint az élettársi kapcsolat feltételezi a felek közös lakásban való együttélését, a közös lakás fenntartását, a felek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállását, valamint azt, hogy összetartozásukat harmadik személyekkel szemben minden vonatkozásban vállalják (Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.20.759/1993/4. szám).

A felperes és az I. rendű alperes között az elsőfokú eljárásban sem volt vitatott az élettársi kapcsolat fennállása, és megszakadásának időpontja (2008. augusztus hónap). Az I. rendű alperes azonban fellebbezésében is állította, hogy az elsőfokú bíróság által megjelölt 1997. februári időponttal szemben párkapcsolatuk csak 2000. júliusától tekinthető élettársi kapcsolatnak, mert ezt megelőzően a felperes B.-en tanult és dolgozott, míg ő polgármesterként idejének jelentős részét K.-n töltötte. Azt azonban az I. rendű alperes sem vitatta, hogy a felperes 1997. februárjától az általa bérelt és fenntartott Ü. utcai, illetve I. utcai lakásban élt, M. A.-né tanúvallomása szerint a b.-i munkavállalásban is az I. rendű alperes segítette a felperest. Az I. rendű alperest polgármesteri tisztsége, illetve a választási előkészületek nem vitásan K.-hoz kötötték, azonban ebben az időszakban országgyűlési képviselői is volt, így nyilvánvalóan ebből adódóan jelentős időt kellett B.-en is töltenie. A felperes is hivatkozott rá, hogy gyakran hétközben is K.-n voltak, az pedig a XIII. rendű alperes személyes előadásából is megállapítható, hogy a felperes a hétvégéket soha nem töltötte B.-en. 1998. október 22. napjától a felperes bejelentett tartózkodási helye az I. rendű alperes bérleményét képező K., P. utca 12. szám alatti ingatlan volt, míg állandó lakóhelye 1998. december 8. napjától a B., I. utca 39/b. fszt. 1. szám alatti ingatlan. Az I. rendű alperes ismerősének, N. Á.-nak a tanúvallomása szerint az A. utcai ingatlanba történt beköltözést megelőzően hosszabb ideig, mintegy két évig a felperes és az I. rendű alperes együtt élt K.-n, az

I. rendű alperes P. utcai ingatlanában. Azt egyébként személyes meghallgatásakor az I. rendű alperes is elismerte, hogy amikor 1999-ben a felperes B.-ről visszaköltözött, akkortól az ő lakásában élt. Mindezen bizonyítékokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósághoz hasonlóan azt állapította meg, hogy felek között az élettársi kapcsolat 1997. februárjától állt fenn.

A felperes és az I. rendű alperes gazdálkodásának belső tartalmát illetően nem volt vitás, hogy a vagyongyarapításban az I. rendű alperes munkavégzésből származó jövedelmének számottevően nagyobb jelentősége volt. Az élettársi kapcsolat ideje alatt az I. rendű alperes, mint K. város polgármestere, illetve országgyűlési képviselő kiemelkedően magas jövedelemmel rendelkezett. Polgármesterként munkabére nettó 26.668.263 forint volt, míg képviselőként nettó 12.507.836 forint tiszteletdíjban részesült. Emellett az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvény 3.§-ának (1) bekezdése szerint havonta az alapdíj 160%-ának megfelelő költségtérítési átalányra, és ezen túlmenően a törvény 4.§-ának (1) bekezdése szerint 2003 évig a havi alapdíj 50%-ával megegyező összegű szállásköltség térítésre volt jogosult. Polgármesterként a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 18.§-ának (2) bekezdése alapján 2002 évig költségátalányt vett igénybe. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény rendelkezései szerint ugyan a nem önálló tevékenységre tekintettel költségtérítés címén kapott bevétel jövedelemnek nem tekinthető, az azonban a peradatok alapján is megállapítható volt, hogy különösen a szállásra, közlekedésre kifizetett költségtérítés az élettársak számára is jelentős megtakarítást jelentett. A felperes ezzel szemben az élettársi kapcsolat kezdetén marketing munkatársként, gyógyszerári asszisztensként, illetve képviselői alkalmazottként általa is elismerten és a csatolt igazolások által is alátámasztottan az I. rendű alperes által elért jövedelemnél jóval csekélyebb munkabérben részesült. Nem lehetett viszont figyelmen kívül hagyni, hogy ezzel egyidejűleg - az I. rendű alperes által is támogatottan - felsőfokú tanulmányokat folytatott, és 2000-ben, majd 2003-ban főiskolai, illetve egyetemi diplomát szerzett. Ezen túlmenően az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság is kiemelkedő jelentőséget tulajdonított annak, hogy 2001. évtől kezdődően lényegében az élettársi kapcsolat megszűnéséig a felperes az I. rendű alperessel történt megállapodás alapján közös gyermekeik nevelése és gondozása érdekében munkaviszonyt nem létesített, továbbá az I. rendű alperessel a tisztségéből fakadó rendezvényeken, programokon megjelent, munkáját ezzel is támogatva. Értékelte ugyanakkor a másodfokú bíróság azt is, hogy mind a háztartási munka ellátásában, mind pedig a gyermeknevelésben a felperesnek - az I. rendű alperes közéleti szerepvállalásához kapcsolódó protokolláris feladatok ellátáshoz szükséges mértékben meghaladóan - jelentős segítség állt rendelkezésére. K. E. mindkét gyermekre rendszeresen vigyázott, emellett férjével együtt a háztartási munkákban is segítettek. A nagyszülőknél, elsősorban M. A.-nál és házastársánál nagyon sokszor voltak a gyerekek, a kisebbik gyermek egyéves koráig rendszeresen járt takarítani, alkalmanként vasalni M. L.-né. Mind ő, mind pedig G. J.-né említést tett arról, hogy a felperes a háztartási munkákból a szokásosnál kisebb mértékben vette ki a részét (a hétfői takarítás

után másnap már rendetlenség volt a lakásban, a konyhapult mindig tele volt pakolva mosatlan edényekkel). Valamennyi tanú említés tett ugyanakkor arról, hogy az I. rendű alperes jelentős közéleti munkája és szerepvállalása ellenére a háztartási munkákból is kivette a részét, többször takarított, főzött, illetve bevásárolni járt. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a szerzésben való közreműködés arányát érintő, a felperes oldalán felmerült körülmények (felsőfokú tanulmányok folytatása, gyermekvállalás) értékelése mellett sem tekinthető a felperes és az I. rendű alperes szerzésben való közreműködésének aránya azonos mértékűnek, ezért azt valamennyi körülményt együttesen mérlegelve az I. rendű alperesre kedvezőbb 60-40%-os arányban állapította meg.

Túlnyomó részében alaptalannak találta a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését.

A felperes 10.P.20.346/210/33. szám alatti előkészítő iratában állította, hogy a 124./ tételszám alatti női kerékpár, a 125./ tételszám alatti gyermekkerékpár, a 132./ tételszám alatti Zepter bioptron lámpa és a 112./ tételszám alatti kékmintás perzsaszőnyeg az I. rendű alperes birtokában van, és kérte ezek kiadására kötelezni. Ezzel szemben 52. sorszám alatti előkészítő iratában az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy a felsorolt ingóságok már nincsenek a birtokában, azokat korábban a felperesnek átadta. Figyelemmel arra, hogy sem az élettársak előadása, sem pedig egyéb bizonyíték alapján nem lehetett megállapítani, hogy a vagyontárgyak melyik élettárs birtokában vannak, a másodfokú bíróság azokat a vagyonmérlegből kihagyta (Pfv.II.22.688/1995.).

Az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság is az élettársi közös vagyon részeként vette számításba a 198. tételszám alatti Honda City típusú személygépkocsit. 10.P.20.606/2009/33. szám alatti előkészítő iratában a felperes úgy nyilatkozott, hogy a Honda City típusú személygépkocsit a nagyszülőjétől ajándékba kapott összegben vásárolta, és ezt a 2009. szeptember 10. napján megtartott tárgyaláson személyes előadásában megerősítette. A nagyszülőtől származó juttatást azonban a felperes az elsőfokú eljárásban nem bizonyította, szülei, M. A. és M. A.-né sem tudtak arról, hogy a családból bárki anyagilag támogatta volna a felperest. 10.P.20.346/2010/33. számú előkészítő iratában állította a felperes először azt, hogy a gépjárművet a tulajdonát képező P., J. A. utca 47. szám alatti lakás 6.200.000 forint vételárából vásárolta. A felperes - általa sem vitatottan - e lakás vételárán kívül más megtakarítással, különvagyonnal nem rendelkezett, ez az összeg pedig - ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - a felperes OTP Bank Nyrt.-nél vezetett értékpapír- és bankszámláján a személygépkocsi 2007. július 24. napján történt megvásárlását követően is teljes egészében rendelkezésére állt.

A k.-i 2413/20 (korábban 2413/60) helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megnevezésű ingatlanra az I. rendű alperes röviddel az élettársi kapcsolat kezdete után, 1997. március 12. napján kötött adásvételi előszerződést, és ez alapján történt

meg a vételár kifizetése. Az élettársi kapcsolat kezdetekor a felperes megtakarítással, készpénzvagyonnal nem rendelkezett, az élettársaknak olyan közös megtakarítása pedig még nyilvánvalóan nem lehetett, amely forrását jelenthette volna az ingatlan vételárának, ezért a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetésével, hogy az ingatlan vételárát az I. rendű alperes az élettársi kapcsolat kezdete előtt meglévő vagyonából vásárolta meg, így az a Csjt.28.§-a (1) bekezdésének analóg alkalmazásával az I. rendű alperes különvagyonát képezi.

A szerzési arány módosítására is figyelemmel - kiemelve, hogy az ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetésének az elsőfokú bíróság által alkalmazott módját egyik fél sem vitatta - a másodfokú bíróság számítása az ügyben az alábbiak szerint alakult:

1./

K. belterület 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint a felperes az ingatlan 4/10, az I. rendű alperes 6/10 tulajdoni illetőségével rendelkezik, amely megfelel a másodfokú bíróság által megállapított szerzési arányoknak, ezért a felperes tulajdonjog megállapítására irányuló keresetét a másodfokú bíróság elutasította. Az ingatlan 10.800.000 forint forgalmi értékére figyelemmel az I. rendű alperes által fizetendő megváltási ár összege 4.320.000 forint.

2./

A k.-i 2413/73 helyrajzi szám alatt felvett üzemi terület megjelölésű ingatlan 1612/2050 tulajdoni hányada

A felperes élettársi közös szerzés címén az ingatlan 645/2050 tulajdoni illetőségét szerezte meg, így az I. rendű alperes tulajdoni illetősége 967/2050-re csökkent. A 2.900.000 forint forgalmi értékre figyelemmel az I. rendű alperest terhelő megváltási ár összege 1.160.000 forint.

3./

K.-i 48 helyrajzi szám alatt felvett lakóház és udvar megjelölésű ingatlan 2/3 tulajdoni illetősége

A felperes élettársi közös szerzés címén az ingatlan 8/30 tulajdoni illetőségét szerezte meg, így az I. rendű alperes tulajdoni illetősége 12/30-ra csökkent. 3.200.000 forint forgalmi érték mellett az I. rendű alperes által fizetendő megváltási ár összege 1.280.000 forint.

4./

B., R. S. utca 6. IV/3. szám alatti ingatlan

A felperes és az I. rendű alperes által az életközösség fennállása alatt visszafizetett kölcsön 10.266.500 forint, amelyre figyelemmel az I. rendű alperest terheli 4.106.600 forint megfizetésének kötelezettsége.

Az 1-4. tételek kapcsán tehát az I. rendű alperes tartozik 10.866.600 forintot a felperes részére megfizetni.

A felperes és az I. rendű alperes tulajdonát képező ingóságok összértéke a 112./, 124./, 125./ és 132./ tételszám alatti ingóságok figyelmen kívül hagyásával ugyan 8.848.330 forintra módosult, és a másodfokú bíróság a szerzésben való közreműködés elsőfokú bíróság által megállapított arányát is módosította, azonban az I. rendű alperes a fellebbezési tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az ingóságok tekintetében az elsőfokú ítélet szerinti megosztást, és 309.915 forint összegű marasztalását nem vitatja. A másodfokú bíróság ezért a Pp.253.§-ának (3) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú ítéletet ebben a részében nem érintette.

Az élettársi közös vagyon megosztása kacsán az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyeenlítés összege tehát (10.866.600 forint + 309.915 forint) 11.176.515 forint, amelyre a másodfokú bíróság az I. rendű alperes marasztalását leszállította, és ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A k.-i 3775/A/7 helyrajzi szám alatt felvett K., A. utca 40. tetőtér 7. szám alatti ingatlan tekintetében a másodfokú bíróság a felperest a megváltási ár megfizetésével egyidejűleg bejegyzési engedély kiadására kötelezte {az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI törvény 32.§-a (1) bekezdésének f) pontja}, míg az ingatlanügyi hatóság megkeresését azzal a megváltoztatott tartalommal rendelte el, hogy a jogváltozás csak a bejegyzési engedély csatolásától függően jegyezhető be.

A másodfokú bíróság döntésére figyelemmel a peresztesség-pernyertesség aránya az elsőfokú eljárásban megközelítőleg azonos, ezért - figyelemmel az 1/2008.(V.19.) PK vélemény VIII/G. pontjára is - a másodfokú bíróság a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viseli az elsőfokú eljárásban felmerült költségét. A felperes az általa előlegezett szakértői költség megtérítésére igényt nem tartott, ezért a másodfokú bíróság erről nem rendelkezett. A pernyertesség-peresztesség megváltozott arányára figyelemmel módosította a másodfokú bíróság a felperest és az I. rendű alperest terhelő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét is.

A felperes 2.584.215 forint perértékű fellebbezése túlnyomó részében sikertelen volt, ezért 64.600 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles. Az I. rendű alperes 12.231.485 forint perértékű fellebbezése 2.176.695 forint tekintetében sikeres, míg 10.054.790 forint tekintetében sikertelen volt, így erre figyelemmel 196.953 forint másodfokú perköltség terheli. Számításba véve a felperes által fizetendő költség összegét is, a másodfokú bíróság a Pp.81.§-ának (1) bekezdése

alapján 132.000 forint másodfokú eljárásban felmerült költség megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontjára, valamint (5) bekezdésére. A felperes és az I. rendű alperes a személyes illeték-feljegyzési jogukra figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján kötelesek.

Pécs, 2013. február 7.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró